

دکتر احمد آریایی نژاد ، نماینده مردم شریف ملایر در مجلس شورای اسلامی؛

بنیاد بین المللی خیریه آبشار عاطفه‌ها؛ الگویی موفق از نقش‌آفرینی سمن‌ها در شکستن چرخه فقر

دکتر احمد آریایی نژاد ، نماینده مردم شریف ملایر در مجلس شورای اسلامی ، در مصاحبه ای با حضور فاطمه چوپانی معاون اجرایی بنیاد بین المللی خیریه آبشار عاطفه ها، در استودیو مرکز امیدهای روشن خاطر نشان کردند : در حالی که بی‌عدالتی در توزیع امکانات، چرخه فقر و آسیب را دامن می‌زند، نهادهای مردمی‌ای مانند «آبشار عاطفه‌ها» با تغییر رویکرد از کمک‌های مقطعی به سمت توانمندسازی پایدار، به دنبال ایجاد تحولی اساسی در زندگی نیازمندان هستند.

به گزارش پایگاه خبری شبکه ی عاطفه ها ، دکتر احمد آریایی نژاد ، نماینده مردم شریف ملایر در مجلس شورای اسلامی، در مصاحبه ای با حضور سرکار خانم چوپانی در استودیو مرکز امیدهای روشن ، در واکاوی روندهای موجود در مناطق محروم کشور، «بی‌عدالتی در توزیع امکانات و خدمات دولتی» را عاملی کلیدی در شکل‌گیری زنجیره‌ای از مشکلات خواند. به گفته ایشان، این نابرابری، ساکنان این مناطق را به مهاجرت به حاشیه کلان‌شهرها وادار می‌کند؛ پدیده‌ای که خود به تشدید محرومیت و گسترش انواع آسیب‌های اجتماعی دامن می‌زند.

دکتر آریایی‌نژاد در ادامه افزود: «اگرچه دولت‌ها تلاش می‌کنند تا این بی‌عدالتی را جبران کنند، اما وسعت و عمق آسیب به حدی است که ورود جدی و سازمان‌یافته سازمان‌های مردم‌نهاد (سمن‌ها) را به یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر تبدیل کرده است.»

ایشان در این میان، به نهادهای خیریه مردمی موفق و باسابقه‌ای چون «آبشار عاطفه‌ها» اشاره کردند و آن را الگویی اثرگذار و پایدار عنوان نمودند که توانسته با تکیه بر مشارکت‌های مردمی، نقش مکمل بسیار ارزشمندی ایفا کند.

اما نکته حائز اهمیتی که دکتر آریایی‌نژاد بر آن تأکید کردند، تغییر رویکرد اساسی در نوع کمک‌رسانی بود. ایشان شعار محوری این نهادهای پیشرو را عبور از «ماهی دادن» و حرکت به سمت «ماهیگیری یاد دادن» دانستند. به بیان ایشان، این به آن معناست که هدف نهایی، ارائه کمک‌های معیشتی مقطعی نیست، بلکه «توانمندسازی افراد نیازمند و شناسایی استعدادهای آنان» برای رسیدن به خوداتکایی پایدار است.

این کارشناس مسائل اجتماعی در پایان جمع‌بندی کرد: «عدالت واقعی زمانی محقق می‌شود که با سرمایه‌گذاری روی توانایی‌های انسانی در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، زمینه‌ای فراهم شود تا افراد محروم نه به عنوان دریافت‌کننده کمک، بلکه به عنوان شهروندانی مستقل و فعال بتوانند استعدادهای خود را شکوفا کرده و سهم مؤثری در توسعه جامعه ایفا کنند. تحقق این آرمان، تنها با همکاری سه‌جانبه مردم، نهادهای مردمی و دولت ممکن خواهد بود تا با شکستن چرخه معیوب فقر و آسیب، گام‌های بلندی به سمت جامعه‌ای عادلانه‌تر برداشته شود.»